ارزیابی اثربخشی آموزش مجازی بر یادگیری و رضایت تحصیلی دانشجویان رشته اتاق عمل دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر

نویسندگان:

فاطمه بیرانوند [1]، فرشته سرگلزایی[2]، منا رسولی زاده[1]

دانشجو، رشته اتاق عمل، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران[1]

عضو هیئت علمی، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران[2]

زمینه و هدف:

روش‌های آموزشی متعددی در سراسر جهان وجود دارد که آموزش مجازی یکی از آن‌هاست؛ این روش پرکاربرد، آموزش آنلاین و یادگیری الکترونیکی را در بر می‌گیرد. مطالعه حاضر به مقایسه تأثیر آموزش مبتنی بر سخنرانی و آموزش مجازی بر یادگیری، رضایت و یادداری (ماندگاری) محتوا در میان دانشجویان تکنولوژی جراحی دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر می‌پردازد.

مواد و روش‌ها:

جامعه آماری این پژوهش نیمه‌تجربی دومرحله‌ای، شامل ۴۵ نفر از دانشجویان تکنولوژی جراحی دانشکده پرستاری و مامایی بود. پس از احراز معیارهای ورود، شرکت‌کنندگان به‌صورت تصادفی به دو گروه آموزش مجازی (VG، ۲۳= n) و آموزش سنتی مبتنی بر سخنرانی(n = ۲۲، TG) تقسیم شدند. داده‌ها از طریق یک پرسشنامه محقق‌ساخته رضایت دانشجو و دو آزمون ارزیابی یادگیری جمع‌آوری گردید؛ روایی و پایایی ابزارها نیز پیش‌تر تأیید شده بود. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۴و با بهره‌گیری از آزمون‌های آمار توصیفی و تحلیلی انجام گرفت ($P < 0.05$).

یافته‌ها:

در آزمون اول، تفاوت آماری معناداری میان گروه آموزش سنتی و مجازی از نظر میانگین نمرات مشاهده نشد (P = ۰.۷۴). با این حال، دو گروه در میانگین نمرات آزمون دوم تفاوت معناداری نشان دادند (P = ۰.۰۲). از جنبه یادداری محتوا و عملکرد در یادآوری مطالب، گروه آموزش مجازی برتر از گروه آموزش سنتی عمل کرد. علاوه بر این، میانگین نمره رضایت گروه مجازی (۱۳۹.۵۰ ± ۱۶.۱۰) به‌طور معناداری بالاتر از گروه سنتی (۱۱۹.۲۰ ± ۱۵.۸۰) بود (P< ۰.۰۵).

نتیجه‌گیری:

آموزش مجازی و آموزش مبتنی بر سخنرانی پیامدهای یادگیری کوتاه‌مدتِ هم‌سطحی داشتند. با این وجود، با گذشت زمان مشخص شد که آموزش مجازی می‌تواند به عملکرد یادگیری بهتر، یادداری بالاتر محتوا و رضایت‌مندی بیشتری منجر شود.

واژگان کلیدی: سخنرانی، اتاق عمل، تکنولوژی جراحی، آموزش مجازی

نویسنده مسئول: فاطمه بیرانوند

ایمیل: fbeiranvand13@gmail.com

نویسنده ارائه دهنده: فاطمه بیرانوند